

завданням є створення кошторисної документації.

Складання кошторисної документації всіх видів в рамках курсового та дипломного проектування з використанням одиничних розцінок на будівельні роботи може бути досить трудомістким. Це пов'язано, насамперед, з обмеженим складом та обсягом вихідних даних, що надаються у завданні на проектування, яке може не включати певні будівельні роботи, такі як зовнішні санітарно-технічні мережі, елементи благоустрою, дороги та інші.

Відсутність даних про закупівлю та встановлення технологічного обладнання значно спрощує визначення кошторисної вартості будівництва. Визначення вартості будівництва з використанням елементного кошторисного розрахунку передбачає значні розрахунки та часові витрати, навіть з використанням програмного забезпечення. Особливо на стадіях техніко-економічного обґрунтування або обґрунтування доцільності інвестицій.

Варто зазначити, що в проектах характер і методи будівельних робіт не завжди точно визначені, що призводить до коливань кошторисних норм, як в меншу, так і в більшу сторону. Як наслідок, техніко-економічні показники, що використовуються для характеристики конкретного будівельного проекту, часто не збігаються з показниками аналогічного проекту.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ТА ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХОМОГО СКЛАДУ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА

*Болдовська К.П., к.е.н., доцент
Федорченко Г.Л.*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В Україні бухгалтерський облік транспортних засобів регулюється національними стандартами бухгалтерського обліку, які відповідають міжнародним стандартам фінансової звітності.

Бухгалтерський облік рухомого складу допомагає автотранспортним підприємствам відстежувати вартість їхніх транспортних засобів, контролювати ефективність їх використання, враховувати всі експлуатаційні витрати та виконувати всі фінансові та податкові обов'язки відповідно до законодавства.

Основні особливості бухгалтерського обліку транспортних засобів включають такі аспекти:

– придбання транспортного засобу відображається в обліку за фактичною вартістю, яка включає в себе всі витрати, пов'язані з придбанням, такі як ціна придбання, податки, мита, комісії та витрати на транспортування;

– амортизація транспортного засобу, яка відображає ступінь фізичного зносу та морального старіння, розраховується й обліковується відповідно до законодавства України та НП(С)БО;

– обов'язковим є ведення обліку всіх експлуатаційних витрат, пов'язаних з транспортним засобом, таких як пальне, обслуговування, ремонт, страхування, технічний огляд та інші витрати;

– вартість транспортного засобу може бути переглянута (переоцінена) на підставі оцінки, яка може включати до себе такі фактори, як інфляція, зміни в ринкових цінах, амортизація тощо;

– при продажу транспортного засобу враховують отриману від продажу суму за вирахуванням балансової вартості транспортного засобу і всіх накопичених амортизаційних витрат;

– переміщення транспортного засобу між підприємствами або відділеннями власника також відображається в бухгалтерському обліку і може вплинути на податкові та амортизаційні обліки;

– при обліку бухгалтер повинен враховувати податкові аспекти, пов'язані з транспортними засобами, включаючи податок на додану вартість, податок на прибуток та інші податки;

– вимагається ведення фінансового обліку та складання фінансових звітів, які включають в себе інформацію про транспортні засоби.

Для забезпечення точного бухгалтерського обліку транспортних засобів, відображення витрат, пов'язаних з експлуатацією рухомого складу АТП тощо важливими є документи первинного бухгалтерського обліку. Ці документи містять різноманітну інформацію, яка фіксується при придбанні, обслуговуванні, експлуатації і реалізації транспортних засобів.

Основними документами, що зазвичай використовуються для первинного бухгалтерського обліку транспортних засобів, є такі:

– рахунок-фактура (інвойс) – документ, який видається продавцем транспортного засобу і містить інформацію про ціну, податки, дату продажу, реквізити продавця та покупця; цей рахунок необхідний для правильного відображення витрат на транспортний засіб у бухгалтерському обліку;

– акт приймання-передачі – використовується при придбанні транспортного засобу для фіксації факту отримання транспортного засобу підприємством; в цьому акті вказуються ідентифікаційні дані транспорту, його технічний стан, кількість і стан запасних частин, обладнання тощо.

– договір купівлі-продажу – документ, який містить умови угоди між продавцем і покупцем транспортного засобу; договір вказує основні параметри угоди, такі як ціна, терміни, гарантії тощо;

– технічний паспорт – документ, який містить інформацію про технічні характеристики транспортного засобу, включаючи VIN-код, реєстраційні дані, розмір двигуна, тип пального тощо;

– акти про приймання-передачу до експлуатації – документи, які фіксують факт приймання транспортного засобу до експлуатації та його стан на момент приймання; ці акти можуть також містити дані про обладнання, яке поставляється з транспортним засобом;

– договори про технічне обслуговування та ремонт – договори, в яких визначається умови і вартість технічного обслуговування і ремонту транспортних засобів; ці договори використовуються для фіксації витрат на обслуговування;

– рахунки на оплату – рахунки, що використовуються для фіксації фактичних витрат на транспортні засоби, такі як пальне, запасні частини, ремонт, страхування та інші витрати;

– документи, що підтверджують витрати на пальне – квитанції, чеки або інші документи, які підтверджують покупку пального для транспортних засобів;

– акт вибуття – документ, який фіксує факт вибуття транспортного засобу зі складу підприємства, причину та отриману суму при продажу або списанні.

Загалом, документи первинного обліку транспортних засобів служать для забезпечення дотримання всіх вимог бухгалтерських і податкових стандартів.

Таким чином, загальною метою бухгалтерського обліку рухомого складу основних засобів є забезпечення точності й об'єктивності фінансової звітності автотранспортного підприємства, а також дотримання всіх вимог податкового та бухгалтерського законодавства України.

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ОБЛІКУ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ У БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ

Болдовська К.П., к.е.н., доцент

Вербицька В.І., к.е.н., доцент

Хорошилова І.О., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Розрахунок та облік податку на додану вартість (ПДВ) є достатньо складним з огляду на певну недосконалість його нормативно-методичного забезпечення.

Податкове законодавство України не містить спеціальних норм і не передбачає особливих умов оподаткування ПДВ бюджетних установ. Так, вартість товарів, які постачаються, виконуваних робіт, надаваних послуг бюджетних установ обкладається ПДВ за базовою ставкою 20 %, за виключенням визначеного у ст. 193 ПКУ переліку операцій з постачання, які оподатковуються за нижчою за базову ставкою (0 %, 7 % або 14 %), визначеного у ст. 196 ПКУ переліку операцій з надання послуг, які не є об'єктом оподаткування ПДВ, а також визначеного у ст. 197 ПКУ переліку операцій, які звільнені від оподаткування ПДВ. На практиці, з огляду на специфіку діяльності, за більшістю операцій бюджетних установ ПДВ не нараховується і не сплачується. Однак, коли бюджетна установа здійснює комерційну діяльність або надає платні послуги третім особам поза рамками своїх основних функцій, ПДВ нараховується.

Загалом, додана вартість товарів/послуг, що постачаються, складається з первинних доходів, а саме: заробітної плати з нарахуваннями, прибутку,